

Békehírnök

1999. NOVEMBER 28.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 48. SZÁM

Minha most lett volna az előző karácsony. Oly emlékeztetések a tavalyi ünnepi istentiszteletek, a szolgálatok, az ajándékok, az ünnep illata, íze, kedves hangulata olyan frissen él még bennünk – és minden, hogy szinte úgy érezzük: tegnap volt.

Pedig eltelt 11 hónap.

Ami 1998-ban volt – nem tér vissza. Múlttá lett, kedves emlékké, és hiszem, hogy megtermett a gyümölcse is. Érdeemes volt ünnepelni, örömet szerezni egymásnak, mert az ünnep nem csupán néhány nap boldogságot hozott (azt is), hanem marandó értékekkel gazdagodtunk. Mássá, jobbá lettünk. Az értünk megszületett, bennünk élő Jézus Krisztus által.

Visszaemlékezem gyermek-, majd ifjúkoromra, legációkra, eddigi lelkipásztori szolgálatomra, gyermekeimre – és sorra jelennek meg a karácsonyi emlékek. Mikor, hogyan ünnepeltük karácsonyt. Igék, énekek, gyülekezetek, családi szituációk – gyönyörűek voltak. Áldott karácsonyok.

Most azonban Isten egy új ünnepel készül megajándékozni. Új karácsony új várakozással, adventtel: ez 1999 végének nagy ajándéka. Természetesen az ünnep középpontja nem változik. Ő „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”. Mi változunk, a mi ünneplési módunk, prédikációink, szolgálataink lesznek újabbá, másabbá.

Vajon mit várunk az ezres évek utolsó karácsonyától? Hogy készülünk az adventre? Hogy fényesedik a tekintetünk az adventi gyertyák számának, ragyogásának növekedésével? Közeledik az Úr Jézus születésének ünnepe. Mi ünnepeljük Őt. Őt, aki ég, föld ura, aki kezében tart mindent (minket is), aki rendelkezik fölöttünk.

Az Úr jönnek látja, hogy születésének ünnepén összegyülekezzünk, ünnepeljük, róla és neki énekeljük, imádkozunk, prédikálunk.

Közeledik az ünnep. Készülünk rá már most? Egymásnak készítgetjük az

ajándékot, mert szeretnénk igazi örömet szerezni szereteteinknek. Ő is köztük tartozik? Miközben listát készítesz, hogy kinek mit, hol, mennyiért vásárolsz, a listádra legfölülre írd fel Őt, és készítsd el ajándékát! Nem kézzel, hanem a szívedben. A legbizalmasabb barátod Ő, így amit neki ajándékozol, azt csak Ő látja. De Ő látja, és várja.

Ő az ünnepelt, Ő az ajándék, számunkra a minden.

A világ karácsonyából kimarad a lényeg. Az előkészületek nem bensőséges adventek, hanem félelmetes erővel sodró vásárrá lettek. Az adventi vásárnapok istentiszteletei helyét elfoglalták a nemesfémekkel jelzett vásárnapok akciói, kirakodóvásárai, és a csend helyére a tülekedés lépett. Készül a világ karácsonyra – fényes pompával, nagy zajjal, reklámokkal, hiszen advent van, „ÚRJÖVET”. Van helye mindennek. Van pénz, van lehetőség az elköltésre, hiszen karácsonykor méltó ajándékokkal kell egymásnak kedveskednünk.

Két évezreddel ezelőtt – amikor az ünnep,

Jézus született, szintén nagy tülekedés volt Betlehemben. A nagy összeírásra érkezők tolongtak a városban, és nem vették észre, hogy királyi gyermek érkezik. A nagy forgatagban neki már nem jutott hely – csak egy szerény istállóban. És a tömeg továbbment, tudomást sem szerezve Jézusról. A pásztorok, a bölcsék tudták, hogy mi történt Betlehemben, míg az otlévők nem.

Adventi ünneplésünk kezdetén álljunk meg egy kicsit! Tervezzük meg az előkészületet, tudatosan készülünk az ünnepre – az ünnepelttel! És ha van módunk, figyelmeztessük az ünnepre készülöket, hogy a „Názáreti Jézus most megy itt”, nehogy fájdalmasan kelljen tudomásul venniük, hogy „...már elment”

Áldott adventi ünnepet kívánok, hogy felkészülten áldott karácsonyt ünnepelhessünk!

Mészáros Kornél

Advent, közeleg az ünnep

Visszajön!

*Hóból az erdő, ködből a felhő,
hó esik, tél szele fújja...*

*Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!*

*Száll csuda híre szívből a szívbe,
kétezer év a tanúja:*

*Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!*

*Angyalok ajkán, emberek hangján
csendül a csillagos ének,
kétezer éve mennek Elébe
boldogan, kik Neki élnek.*

*Ott a helyed e drága menetben,
életed KRISZTUSA vár rád.*

*Hagyd el a gondot, légy vele boldog,
zengje a szíved a hálát!*

Füle Lajos

Újra itthon

A Bodó Művészsalon megnyitása

1948-ban Bodó Sándor testvér megfestette a „Magyarországi baptisták útja a történelemben” c. nagy méretű képét az akkori jubileumi kiállításra. Néhány évvel később a gyakran megfogalmazott vád („politikai izgatás”) alapján börtönbe került. 1956-ban szabadult. Így emlékezik erre 1957. január 8-án Bécsben készített naplójában:

„Sajnos csak néhány nap élvezhettük a függetlenség, a szabadság boldog érzését. Edes hazánkat november 4-én az orosz horda lerohanta. Tudom, hogy hiába fojtották vérbe a szabadság szent ügyét. Ez a harc meghozza még a gyümölcsét. De helyzetem Magyarországon nem volt tovább tartható. Menekülni kellett. December 10-én indultam családommal Pestről. Vonattal mentünk Levél községig, és ott kerestünk vezetőt. Este 10 órakor indultunk 20-an, 25-en három csoportban. Festőládám megpakolva vállamra vettem, és karomon a gyerekekkel tettem meg az utat.

Ez az út nem volt valami leányálom. Úttalan utakon, árkon-bokron, lágy szántásokon mentünk. Cipőnk telemerült sárral, majd annyi föld ragadt rá, hogy alig bírtuk emelgetni. A kilométerek nagyon lassan fogytak. Pár órai gyaloglás után már kisfiam álmos volt és fázott. Hiába takargattam be kabátommal, reszketett és nyöszörgött. Kisebb pihenőket tartottunk ugyan, de a gyereket nem tehettem le karomról, mert kedvetlen volt és sírt. Amikor az orosz tankok mellett mentünk, sírása miatt zsebkendővel kellett betömni a száját. Koromsötét éjszaka volt. Szörnyű éjszaka! Hányszor le kellett hasalni sárba-vízbe a rakéták fénye miatt. Egyszer géppuskarütet is kaptunk. Kb. 15 kilométert tettünk meg öt órai botorkálás után, míg végre megérkeztünk szabad földre. Itt már nem bántam, ha sír a gyere-

*Peter Tufo, az
USA budapesti
nagykövete,
Almási Mihály és
Bodó Sándor (a
háttérben George
Washington,
Bodó Sándor
olajképe)*

rek. Nem féltem többé a rakéták fényétől, a géppuskarütőtől, az elhurcolástól, a börtöntől. Mintha a gyerek is megérezte volna a szabadság levegőjét, nem sírt többé.

Még volt előttünk pár száz méter, ahol az osztrák határőrség gépkocsival várt bennünket. Újra felcihelődünk és elindultunk. De az őrség fénye mintha tovább ment volna. Már hallottuk a motorzúgást is. Még 20 méter, még 10. Csak vánszorogtunk. Ne gondolja valaki, hogy túl kiszíneztem a menekülést. Ez az élmény százezrek élménye volt. Aki öt órán át cipelt karján egy 20 kg-os gyereket, hátán egy nagy csomaggal, az igazat ad nekem.

Nem tudom eléggé kifejezni azt az érzést, amikor vérző lábakkal, kimerülve megérkeztünk. A hányinger környékezett, és azt hittem, összeesek, amikor elértem az osztrák határőrt, aki felkarolt és a kocsiba segített. A gyerekek csokoládét kaptak, mi meleg levest. Majd beszállítottak bennünket Nickeldorfba,

ahol az éj hátralevő részét töltöttük. Másnap Eisenstadtbba vittek, és néhány nap múlva Bécsbe jöttünk. Azóta itt élvezzük a szabad világ vendégszeretétét.

Még néhány szót befejezésül. Az Amerikai Egyesült Államokba akarunk menni. Feleségem textiltervező iparművész, aki kiállításokon többször nyert első, második díjat. Míg ügyünket elintézik, gyönyörködünk Bécs szépségeiben és tanulmányozzuk a múzeumokat. Szolgálni akarjuk a kultúrát, az emberiséget ceruzával, ecsettel, ott, ahol élünk és leszünk. Átadni azt, amit Magyarországról hoztunk, és megtanulni külföldön azt, amit lehet. Majd egyszer élményekkel, tapasztalatokkal hazamegyünk hazánkba.”

42 év után a Bodó házaspár hazatelepült. Augusztusi ünnepi számunkban már köszöntöttük őket. Azóta Sándor egy új képet fest missziói központunk kiállítására, amely a napokban elkészül. Ezúton is köszönjük!

November 3-án – az '56-os orosz meg szállásra is emlékezve – megnyitották új művészsalonjukat Budán. Megtisztelő fölkérésük szerint – az ünnepi alkalom házigazdjaként – köszönhettem Peter Tufo excellenciás urat, az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövétét, aki a művészsalont megnyitotta, és meleg szavakkal köszöntötte az amerikai-magyar vagy magyar-amerikai művészeket. A megható, kiváló élményt nyújtó esten dr. Losonci Miklós művészettörténész méltatta a Bodó házaspár munkásságát... Az ünnepi alkalmon neves művészek, közéleti személyiségek és politikusok is részt vettek.

Kedves Ilona és Sándor!

Érezteitek jól magatokat itthon! Adjon Nektek az Úr még hosszú munkás, boldog éveket! Sok szeretettel:

Dr. Almási Mihály

*Mészáros Kornél,
Almási Mihály,
Bodó Ilona,
Bodó Sándor és
Nagy Imre az
ünnepi alkalmon*

„Valamiért mindenkinek oka van a hálára.”

Hálaadónap – '99 Pesterzsébet

Évenként visszatérő áldott alkalom gyülekezetünkben a *hálaadónap*. Az idén november első vasárnapján került sor erre a szép ünnepélyre. Nehéz röviden írni erről az alkalomról, mert a gazdag programot Istenünk felettébb megáldotta.

Már az imaórán lehetőségünk adódott hálaadásra. Az istentisztelet elején közösen énekeltük: „Az Úrnak hála, tisztelet; csak Néki, senki másnak!” Az ének után *Kárász Izabella* verséből kaptuk a figyelmeztetést: „Valamiért mindenkinek oka van a hálára.” A fiatalok éneke után újra egy vers emlékeztetett: „A nap örömei közt ne feledkezz meg Órola, ki örömeinket adja!”

Az igehirdetés előtt az énekkar szolgált, majd *iff. Tihanyi Imre* (Pécs) orgonajátékában gyönyörködhattunk. *Dr. Almási Mihály* egyházelnök testvérünkötől kaptuk egész nap az igei tanítást. Lényegre törően alapos magyarázatot kaptunk arról, hogy mit tanít a Biblia a hálaadásról. Az igehirdetés után az énekkar zengte hálaénekét: „Az Úrnak zengek zsoltárt...”

Délután az igehirdetést az 50. zsoltár 14–15. versei alapján ismét *Almási* testvér végezte.

Hallhattunk a hálaadás gyakorlati megnyilvánulásáról. Az igeszolgálat után az énekkar – hitem szerint – mindannyiunk nevében énekelt: „Kész az én szívem, Istenem...”

A további szolgálatok mottója a Jel 7:12 volt. *Varsóciné Dr. Sípó Emese* vezetésével csokorba szedhattuk a hálaokat. A nagy gondossággal elkészített hálaoltár mellett elhelyezett vázá-

A pesterzsébeti gyermekek szolgálata

ba egyenként kerültek a hála virágszállai. Az *első szál virággal* és egy igeverssel az elmúlt évben *hazaköltözött* testvéreinkre emlékeztünk. A *második szál virág a gyermekeké*, a jövő nemzedéké volt, és így tovább...

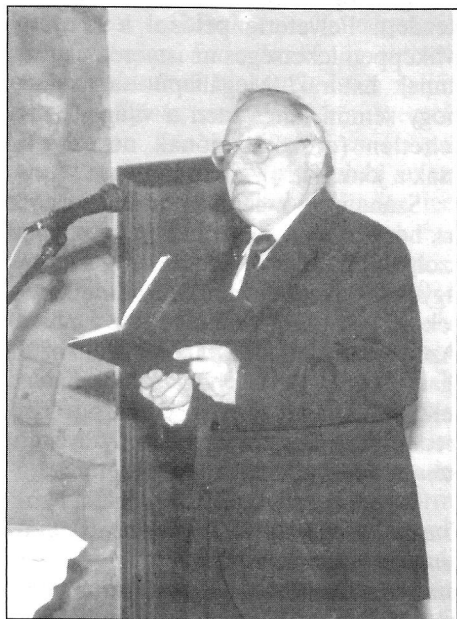
Nagyon sok hálaokot nem tudtunk felsorolni. Az Ige szerint *mindenért* hálát kell adnunk. „*És adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor, mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében!*” (Ef 5:20)

A *tizedik szál virág* ezt a „minden”-t jelképezi.

Az énekkar örömmel énekelt: „Hála tenéked, Istenünk... mert szeretsz és sok jót adsz nekünk... hála Neked!”

A hálaadás *Szebeni Olivér* lelkipásztor testvér bizonyoságtételével folytatódott.

Szebeni testvér idős korában lehetőséget kapott, hogy teológiai kutatómunkájára a doktori cím megszerzésével tegye fel a koronát. Alázatos, hálával teli beszámolót tartott e nagy

Dr. Szebeni Olivér bizonyoságot tesz

munka folyamatáról. Hálát adott, hogy egész életében munkálkodhatott az Úr ügyéért.

A bizonyoságtétel után *Dr. Almási Mihály* testvér köszöntötte *Dr. Szebeni Olivér* testvért, majd *Nemeshegyi Zoltán* testvér egy csokor virágot adott át az erszébeti gyülekezet nevében.

Sok áldást kívánunk Szebeni testvér további életére, munkájára.

Gyülekezetünk hálaadónapját a 178. énekkel zártuk:

„Ó lenne bár oltár szívem, s rajt ilatfűst imám...”

Úgy legyen! Ámen.

Máté Dániel

A pesterzsébeti ifjúság ének szolgálata

Címváltozás: *Szebeni Olivér Emil*
1191 Budapest, Széchenyi u. 6. 1/3.
Új telefonsz.: 2814-900

Erőnk Forrása

Történelmi egyházak műsora a debreceni televízióban

A debreceni önkormányzat etikai kisebbségi és emberjogi bizottsága nemrégiben pályázatot hirdetett egyházak részére, miszerint a városi televízióban hetenként jelentkező műsort indítanának. Sokakat meglepett, hogy nem egy anyagilag nagyon jól álló vallási közösség nyerte meg a pályázatot, hanem ami Magyarországon ebből a szempontból egyedülálló, a történelmi egyházak közös pályázata lett a nyertes. Ugyanis az előzetes megbeszélések azt a gondolatot erősítették, hogy mivel egy Istent imádnak a „reformátusok, a római és görög katolikusok, az evangélikusok, baptisták és a zsidó közösséghez tartozók is”, miért ne válósíthatnák meg, hogy ne a különbözőségeket hangsúlyozzák, hanem azt, amiben közösek. A város vezetése külön örült ennek a pályázatnak, hiszen mint *Bertók Béla*, a bizottság alelnöke mondta: Debrecen mindig is szellemi központ volt, és hiszem, hogy ezzel a döntéssel hozzájárulnak a cívis- város szellemi megújulásához.

A negyedórás műsor „Erőnk Forrása” címmel minden csütörtökön 18.10 perckor jelentkezik a Debreceni Televízió szombat délutáni ismétléssel. A beharagzó műsort november 1-jén közvetítettük élőben, *Nagy Imre* felelős szerkesztő vendégei a hat történelmi egyház vezetői voltak. Az adásban *Bölcskei Gusztáv* református püspök többek között azt hangsúlyozta: „...ez a műsor is arra ösztönöz bennünket, hogy ugyanolyan komolyan vegyük küldetésünket, mint amilyen komolyan vesz bennünket az élő Isten. Az egyház ereje – erőnk forrása – abban van, hogy ehhez a forráshoz, Isten akaratahoz vissza tud találni.” *Bosák Nándor* róm. kat. püspök azt emelte ki, hogy az egyháznak 2000 év óta folyamatosan feladata, hogy az örömhírt, az evangéliumot továbbadja, akár egy ilyen televíziós műsor segítségével is. Fontos, hogy ne egymás ellen, hanem

egymást támogatva végezzük feladatunkat.

Almási Mihály, egyházunk elnöke szerint: „Nem arról kell most beszélnünk, hogy a reformációt követő években milyen feszültségek adódtak a különböző egyházak között, hanem arról, hogy mi mindent tehet egy-egy egyház, ill. mit tehetünk közösen. Mit tehetünk mi, baptisták? Magyarországon egy kis létszámú közösségről van szó, világviszonylatban viszont nagy egyháznak számítunk. Azok a kapcsolatok, amelyek nálunk adódtak és természetesen, (elsősorban az amerikai kapcsolatokra gondolok), sokat használhatnak az egész nemzetnek.” Almási testvér külön kiemelte, hogy különleges kapcsolata van Debrecennel, hiszen ebben a városban a Református Teológiai Akadémián szerezte második diplomáját, és itt kapta meg a teológiai és a filozófiai doktori címet is. A tévéműsorban hangsúlyozta elnök testvérünk, hogy az egyik legfontosabb téma lesz a műsor kapcsán, hogy vajon lesz-e „világvége” 2000-ben. Az egyházak két nagy hibát követhetnek el, az egyik az, ha nem válaszolnak, a másik az, ha rosszul válaszolnak. Nem kell a 2000. évhez kötni semmit, ez az esztendő is ugyanolyan, mint bármelyik, de a Szentírásnak vannak tanításai a végidőkről, pl. Jézus figyelmeztet bennünket arra, hogy úgy járjunk a világban, hogy figyeljük a körülöttünk lévő eseményeket, az idők jeleit. A társadalom pedig nagyon figyel arra, hogy a hiteles egyházak mit mondanak ezekről a kérdésekről.

Az eddig látott műsorok alapján kijelenthetjük, hogy Debrecen közvéleménye szívesen fogadta a tartalmában és formájában teljesen új műsort, az „Erőnk Forrását”.

A bevezető műsor vendégei egyhangúlag azt a reményüket fejezték ki, hogy ez a műsor segít abban, hogy sokan odaforduljanak a Forráshoz, az élő Istenhez.

Nagy Imre

Köszönet és felhívás az 1+1 %-kal kapcsolatban

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik az 1998. évi személyi jövedelemadójuk 1 %-át a Magyarországi Baptista Egyháznak, másik 1 %-át pedig valamelyik egyházi alapítású alapítványnak ajánlották fel. A felajánlás eredményéről egy későbbi írásban még szólunk. Most arra szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy – feltehetően programhiba miatt – olyanoknak is érvénytelenítették a rendelkező nyilatkozatait, akik nagy valószínűséggel a törvényben előírtak szerint jártak el. Kérjük mindazokat, akik elutasító határozatot kaptak – és ezzel nem értenek egyet –, hogy rövid úton értesítsék a gazdasági hivatalt, továbbá lehetőleg nyújtsák be fellebbezésüket az Adóhatósághoz a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül!

Békehírnök

A MAGYARORSZÁGI
BAPTISTA EGYHÁZ HIVATALOS
LAPJA

Alapítási év: 1895

Felelős szerkesztő:

Nagy Imre

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Tördelőszerkesztő:

Papp Szabolcs

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352-9993; Fax: 352-9707

E-mail: bekehírnok@mail.datanet.hu

Terjesztés:

1074 Budapest, Hársfa u. 33.

Telefon: 352-9732

Csekkzámlaszám: 11706016-22163851

Kéziratot nem örzünk meg,
és nem adunk vissza.

Nyomtatás: MA-PRINT Bt.

Telefon: 226-5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133-1256

Ár: 65,- Ft (2000-ben)

A Békehírnök az alábbi címen
olvasható az Interneten:

<http://www.extra.hu/bekehírnok/>

MEGJELENT

1999-ben, a Biblia és a misszió
évében

Kiadja:

a Magyarországi Baptista Egyház

Központi iroda és gazdasági hivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352-9993, 343-0618

Fax: 352-9707

Gazdasági igazgató:

dr. Szabó Zoltán

E-mail:

baptist.convention@mail.datanet.hu

A Magyarországi Baptista Egyház
elnöke:

Dr. Almási Mihály

főtitkára:

Mészáros Kornél

Előfizetési díjak belföldre (2000-ben):

	Egyéni	Csoportos
Félévre:	1.700,- Ft	1.500,- Ft
Egy évre:	3.200,- Ft	2.900,- Ft

Előfizetési díjak külföldre (2000-ben):

	Egyéni	Csoportos
Hetenként		
postázva:	10.000,- Ft	8.000,- Ft
légipostázva:	10.800,- Ft	8.600,- Ft
Négyhetenként		
postázva:	5.100,- Ft	4.100,- Ft
légipostázva:	5.700,- Ft	4.600,- Ft